

vine un timp

Paparuz

când pleoapa mușcă
și-mi lasă ochiul
sângerând întrebări
alt timp naște brațe întinse
rupte de prea multă nemângâiere
există un loc
zece
o mie
câte
între noi
casiera
acestui tren fără întoarcere
nu a vrut să știe că
murim împreună de-o viață
clipele se preling
pe geamul eternității
gări pustii-adevăruri mințite
săruturi nesărutate
răspunsuri neîntrebate
suntem singurii călători în timp
în absurd
ochiul izbește pleoapa
căutând chipul tău
brațele pipăie înlăuntrul meu
vagon după vagon
gară după gară
viață după viață
numele destinației finale
ești tu

strigă
dumnezeu nu s-a născut surd